

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO , TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHŁAPOWO.PL
Numeru parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE II Niedziela Wielkiego Postu –13 marca 2022 r.

1. Jak co roku, w przypadającą dziś II Niedzielę Wielkiego Postu w tzw. Niedzielę „Ad Gentes” obchodzimy Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Pamiętamy o polskich misjonarzach pracujących w blisko 100 krajach świata ofiarując im naszą modlitwę. Dziś zbiórka do puszek na misyjne dzieła ewangelizacyjne i humanitarne.
2. Trwa okres Wielkiego Postu, w którym podejmujemy przemieniające nas dobre uczynki: post, modlitwę i jałmużnę. Jest to szczególna okazja do tego, by także w hojnym geście miłości podzielić się z bliźnimi poprzez ofiary złożone do skarbonki z napisem „Jałmużna postna”, pomagając w ten sposób najbardziej potrzebującym.
3. Dziś Gorzkie Żale o 15.00. Poprzedzi je Koronka do Bożego Miłosierdzia.
4. W czwartek biuro nieczynne. W tym dniu przypadają imieniny biskupa Zbigniewa Zielińskiego, który odchodzi z naszej diecezji do Koszalina w charakterze koadiutora – biskupa z prawem następstwa po ordynariuszu.
5. W sobotę przypada Uroczystość św. Józefa – Oblubieńca NMP.
6. Dziękujemy tym wszystkim, którzy zaangażowali się w przebieg reko-lekcji, panu organiście za użyczenie sprzętu i tym, którzy chętnie w nich uczestniczyli. Dziękujemy przede wszystkim ks. Rafałowi za trud ich prowadzenia.
7. Przy wyjściu można nabyć nowy numer „Gościa Niedzielnego”, a także za symboliczną ofiarę biuletyn parafialny.
8. Od dzisiaj u ministrantów można zakupić świece na stół świąteczny – paschaliki w cenie 12 PLN.
9. Polecamy waszej uwadze i ofiarności sprzątanie kościoła.
10. Pożegnaliśmy w tygodniu Wojciecha Boldę. Wieczny odpoczynek...

Ks. proboszcz Sławomir Jan Skoblik

PONIEDZIAŁEK 14 Marca

17:00 + Stanisław w 14 r. śm. oraz Anna i Stefania Nowik

18:00 + Jakub Jeka od uczestników pogrzebu

WTOREK 15 Marca

17:00 + dusze w czyśćcu cierpiące

18:00 - O szczęśliwą operację dla wnuczki Nadii

ŚRODA 16 Marca

06:30 - O dar męstwa i pokój serca dla Jarka

17:00 + Jerzy Szymański w 1 r. śm.

18:00 + Anna Świstak, Helena Słomkowska, Teresa Koralewska, Józef Adamczyk

CZWARTEK 17 Marca

17:00 + Aniela i Feliks Ciskowscy

18:00 + Magdalena Poćwiardowska w dniu ur.

PIĄTEK 18 Marca

17:00 + Hincke: Brunon, Gertruda, Elżbieta Pokrywka w rocz. jej śmierci, Stanisław i Małgorzata

18:00 + rodzice: Antoni i Wincenta /ona/ Pieper

SOBOTA 19 Marca

Św. Józefa

17:00 + Józef Hincka, z rodzin Guz i Hincka

18:00 + Goyke Anna w 3 r. śm. i Andrzej w darze na urodziny, Ryszard Kowalewski i Gertruda Reszke

NIEDZIELA 20 Marca

III Wielkiego Postu

08:00 + Bolda: Irena i Jan

10:30 + Bystram: Irena i Franciszka

16:00 + dziadkowie: Jan i Franciszka /ona/

Dzieło Pomocy "Ad Gentes" jest odpowiedzią na apel Papieża Benedykta XVI, który przemawiając do polskich biskupów składających wizytę "ad limina Apostolorum", zwrócił uwagę na potrzebę i oczekiwanie ze strony Kościoła powszechnego. Papież powiedział m.in.: "Bogu dziękuję za to, że wciąż darzy Polskę łaską licznych powołań. (...) Mając na uwadze ogromne potrzeby Kościoła powszechnego, proszę Was, abyście zachęcali Waszych przebiterów do podejmowania posługi misyjnej czy też pracy duszpasterskiej w krajach, w których brak duchowieństwa. Wydaje się, że jest to dziś szczególne zadanie, a nawet w pewnym sensie obowiązek Kościoła w Polsce. Posyłając jednak kapłanów za granicę, zwłaszcza na misje, pamiętajcie, aby zapewnić im oparcie duchowe i wystarczającą pomoc materialną". Myśl Papieża jest bardzo jasna - nie chodzi tylko o wysyłanie księży do innych krajów. Obowiązkiem Kościoła, który ich posyła, jest także troska o duchowe i materialne zaplecze dla swoich misjonarzy. Kościoły misyjne potrzebują siostrzanych Kościołów. Potrzeby są ogromne. Uwzględniając potrzeby naszych czasów i wspomniany apel Papieża Benedykta XVI, Konferencja Episkopatu Polski podjęła decyzję o powołaniu Dzieła Pomocy "Ad Gentes". Ta swego rodzaju fundacja kościelna ma na celu organizowanie i udzielanie pomocy polskim misjonarzom w przygotowaniu do wyjazdu na misje i w pracy ewangelizacyjnej.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA WIELKI POST 2022

„W czynieniu dobra nie ustawajmy, bo gdy pora nadejdzie, będziemy zbierać plony, o ile w pracy nie ustaniemy. A zatem, dopóki mamy czas, czynmy dobrze wszystkim” (Ga 6, 9-10a)

Drodzy bracia i siostry,

Wielki Post jest czasem sprzyjającym osobistej i wspólnotowej odnowie, prowadzącej nas do Paschy Jezusa Chrystusa, który umarł i zmartwychwstał. Dobrze nam robi, jeśliby początku naszej wielkopostnej drogi w 2022 roku, zastanowimy się nad napomnieniem św. Pawła do Galatów: „W czynieniu dobra nie ustawajmy, bo gdy pora nadejdzie, będziemy zbierać plony, o ile w pracy nie ustaniemy. A zatem, dopóki mamy czas (chairós), czynmy dobrze wszystkim” (Ga 6, 9-10).

1. Zasiew i żniwo

W tym fragmencie Apostoł przywołuje obraz zasiewu i żniwa, tak bliski Jezusowi (por. Mt 13). Św. Paweł mówi nam o chairós: czasie sprzyjającym, aby zasiać dobro z myślą o żniwach. Czym jest dla nas ten sprzyjający czas? Z pewnością to Wielki Post, ale także cała nasza ziemská egzystencja, której Wielki Post jest w pewnym sensie obrazem [1]. Zbyt często nasze życie jest zdominowane przez chciwość i pychę, przez pragnienie posiadania, gromadzenia i konsumowania, jak to pokazuje głupiec z ewangelicznej przypowieści, który uważał swoje życie za bezpieczne i szczęśliwe, gdyż miał wielkie zbiory, jakie zgromadził w swoich spichlerzach (por. Łk 12, 16-21). Wielki Post zaprasza nas do nawrócenia, do zmiany mentalności, tak aby życie miało swoją prawdę i piękno nie tyle w posiadaniu, ile w dawaniu, nie tyle w gromadzeniu, ile w sianiu dobra i dzieleniu się nim.

Pierwszym rolnikiem jest sam Bóg, który hojnie „nadał sieje ziarno dobra w ludzkości” (Enc. Fratelli tutti, 54). W czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani, aby odpowiedzieć na dar Boga, przyjmując Jego Słowo „żywe i skuteczne” (Hbr 4, 12). Wytrwale słuchanie Słowa Bożego rozwija gotowość do uległości wobec Jego działania (por. J 1, 21), które czyni nasze życie owocnym. Jeśli już to jest dla nas powodem do radości, to tym większe jest wezwanie, abyśmy byli „współpracownikami Boga” (1 Kor 3, 9), dobrze wykorzystując obecny czas (por. Ef 5, 16), abyśmy i my siali ziarno dobra. To wezwanie do siania dobra nie powinno być postrzegane jako ciężar, ale jako łaska, dzięki której Stwórca chce, abyśmy czynnie zjednoczyli się z Jego płodną wielkoduszością.

A żniwo? Czyż nie jest to sianie ziarna z myślą o zbiorze? Z pewnością. Ścisły związek zasiewu ze zbiorem potwierdza św. Paweł w słowach: „Tak bowiem jest: kto skąpo sieje, ten i skąpo zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać będzie” (2 Kor 9, 6). Ale o jakie zbiory chodzi? Pierwsze owoce zasianego dobra odnajdujemy w nas samych i w naszych codziennych relacjach, także w najmniejszych gestach życzliwości. W Bogu żaden akt miłości, choćby najmniejszy, ani „żadne ofiarne zmęczenie” nie są stracone (por. Evangelii gaudium, 279). Tak jak drzewo poznaje się po owocach (por. Mt 7, 16-20), tak też życie pełne dobrych uczynków jest świetlane (por. Mt 5, 14-16) i niesie w świecie wonność Chrystusa (por. 2 Kor 2, 15). Służba Bogu, w wolności od grzechu, przynosi owoce uświęcenia dla zbawienia wszystkich (por. Rz 6, 22).

W rzeczywistości, jest nam dane zobaczyć tylko niewielką część owoców tego, co siejemy, ponieważ, według ewangelicznego przysłowia: „Jeden sieje, a drugi zbiera” (J 4, 37). To właśnie siejąc dla dobra innych, uczestniczymy w wielkoduszości Boga: „Zdolność do uruchomienia procesów, których owoce będą zbierali inni, z nadzieją pokładaną w ukrytej sile zasianego dobra, jest wielce szlachetna” (Enc. Fratelli tutti, 196). Sianie dobra dla innych wyzwało nas z ciasnej logiki osobistego zysku i nadaje naszym działaniom szeroki zakres bezinteresowności, włączając nas w cudowny horyzont łaskawych planów Boga. Słowo Boże jeszcze bardziej poszerza i unosi nasze spojrzenie: oznajmia nam, że najprawdziwszym żniwem jest żniwo eschatologiczne, żniwo dnia ostatecznego, dnia bez zachodu. Dojrzały owoc naszego życia i działania jest „owocem na życie wieczne” (J 4, 36), który będzie naszym „skarbem w niebie” (Łk 12, 33; 18, 22). Sam Jezus posługuje się obrazem ziarna, które obumiera w ziemi i przynosi owoc, aby wyrazić tajemnicę swojej śmierci i zmartwychwstania (por. J 12, 24); a św. Paweł używa go ponownie, mówiąc o zmartwychwstaniu naszego ciała: „Podobnie rzecz się ma ze zmartwychwstaniem. Zasiewa się zniszczalne - powstaje zaś niezniszczalne; sieje się niechwalne - powstaje chwalebne; sieje się słabe - powstaje mocne; zasiewa się ciało zmysłowe - powstaje ciało duchowe” (1 Kor 15, 42-44). Nadzieja ta jest wielkim światłem, które zmartwychwstały Chrystus przynosi światu: „Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania. Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwociny spośród tych, co pomarli” (1 Kor 15, 19-20), aby ci, którzy są z Nim ściśle zjednoczeni w miłości przez śmierć „podobną do Jego śmierci”, (Rz 6, 5), byli również zjednoczeni z Jego zmartwychwstaniem dla życia wiecznego (por. J 5, 29): „Wtedy sprawiedliwi jaśnieć będą jak słońce w królestwie Ojca swego” (Mt 13, 43). cdn